

[Første næstformand.]

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 13 på dagsordenen, spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.40.

Mødet genoptaget kl. 13.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Med skrivelse af 1. april har kirkeministeren fremsendt skriftlig besvarelse af et af medlem af folketinget *Inge Krogh* stillet spørgsmål (nr. 49).

Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Man gik først til dagsordenens punkt 13, nemlig:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Bertel Haarder* (V) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren love, at der intet skridt tages til at realisere de kapacitetsudvidelser på en række børnehave- og fritidspædagogseminarier, som nu igen er blevet foreslået af et udvalg nedsat af undervisningsministeren?“

(Spm. nr. 33).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge en nylig udkommen betænkning afgivet af det af undervisningsministeren under 17. april 1972 nedsatte udvalg vedrørende planlægning af børnehave- og fritidspædagogseminarier har det pågældende udvalgs medlemmer, der alle har nær tilknytning til området, nu fået den idé, at disse sociale uddannelser helst skal foregå på 4-sporede (allerhelst 6-sporede) seminarier. Begrundelsen er af sædvanlig uddannelsessteknokratisk art: hensyn til fagvalg og andre mængdemæssige standarder, som kun har meget ringe betydning for uddannelsens kvalitet, og som slet ikke står i forhold til de omkostninger, der påføres samfundet.

Udvalget foreslår en kapacitetsudvidelse

på mindst 12 seminarier, for at disse kan komme op på de 4 spor. Disse udvidelser opvejes ikke af, at visse store seminarier får lov at optage færre klasser, hvortil kommer, at udvalget samtidig forudser en overproduktion af færdiguddannede på knap 6.000 i 1985 (tallet bliver større, eftersom forbruget af pædagoger efter alt at dømme bliver mindre end planlagt).

I en tid, hvor folketinget i den grad har brug for penge til f. eks. at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden ved at skabe praktikpladser, lærepladser og ungdomsarbejdspladser, forekommer det mildest talt uansvarligt at foretage investeringer i den del af uddannelsessystemet, hvor kapaciteten i forvejen er alt for stor.

Bertel Haarder (V):

Normalt bruger folketingsmedlemmerne spørgetiden til at bede ministrene om initiativer til at få sat foranstaltninger i værk osv., men mit spørgsmål er helt modsat, for jeg beder blot ministeren om at lade være med at gøre noget.

Vi har nemlig især i uddannelsessektoren temmelig mange eksempler på, hvordan nogle ret tilfældige og ret modebestemte, pædagogisk-bureaukratiske griller blev nedfældet i en eller anden betænkning — sandsynligvis ud fra idealistiske principper — og derefter udformet ministerielt i lovforslag og vedtaget af et måske lidt uopmærksomt folketing, hvorefter de lovfæstede griller forårsager store og kostbare og overflødige nyinvesteringer i form af skolenedlæggelser, udvidelser, nybyggerier, ansættelser osv. Tænk blot på, hvad folkeskolens standardiserede krav om valgfrie fag egentlig har kostet netop i form af nedlæggelser og byggerier. Tænk på det kaos, der hersker inden for seminarieområdet, hvor vi har en helt parallel situation, hvor et udvalg for nogle år siden fremsatte den tankegang, at man helst skulle have 6-sporede seminarier. Det ville have medført store udvidelser og nedlæggelser af en række seminarier, men takket være en stærk indsats fra lokale folketingsmænd blev der ikke nedlagt et eneste seminarium. Derimod blev de udvidet alle sammen, og da det så nu i år selvfølgelig gav en vældig overproduktion, måtte vi i gang med en generel beskæring af seminarierne.